

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Αριθμ. Πρωτ. Εισερχομ.
816
Ημ/ν/α: 12/6/2015

ΕΝΩΣΗ ΑΜΕΣΩΝ
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Αγίας Κυριακής 45
Παλαιό Φάληρο Τ.Κ. 17564
Τηλ: 210 4251254, 2108017359
210 6252249
Fax: 210 4251254, 210 6620482
E-mail: info@greeklandregisters.gr

Αρ. Πρωτ. 58/9.6.2015

12/6/2015 Πρωτ.

- ΟΧΟΜΕΝΑ

- αναρτήθηκε

Site

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Αριθ. Πρωτ. 4709
Ελήφθη την 12.6.2015

ΠΡΟΣ:

(Γίνακας αποδεκτών)

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας διόρθωσης και κατάργηση αμάχητου χαρακτήρα του τεκμηρίου των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 2664/1998, όπως ισχύει σήμερα μετά την τροποποίησή της με το Ν. 4164/2013, η προθεσμία διόρθωσης των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών, η οποία υπολογίζεται από την ημερομηνία δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης της απόφασης για την έναρξη ισχύος του Κτηματολογίου σε κάθε κτηματογραφημένη περιοχή, ορίζεται ως εξής:

α) Για τις περιοχές των παλαιών προγραμμάτων κτηματογράφησης των ετών 1997-1999 που κηρύχθηκαν δηλαδή υπό κτηματογράφηση πριν τη δημοσίευση και έναρξη ισχύος του Ν. 3481/2006, η προθεσμία διόρθωσης ορίζεται σε δώδεκα (12) έτη για τους κατοίκους εσωτερικού και σε δεκατέσσερα (14) έτη για το Ελληνικό Δημόσιο, τους μόνιμους κατοίκους εξωτερικού και τους εργαζομένους μόνιμα στο εξωτερικό κατά τη λήξη της δωδεκαετούς προθεσμίας.

β) Για τις περιοχές που κηρύχθηκαν υπό κτηματογράφηση μετά τη δημοσίευση και έναρξη ισχύος του ν. 3481/2006 (νέα προγράμματα κτηματογράφησης με έναρξη το έτος 2008), η προθεσμία διόρθωσης ορίζεται σε πέντε (5) έτη για τους κατοίκους εσωτερικού και σε επτά (7) έτη για το Ελληνικό Δημόσιο, τους μόνιμους κατοίκους εξωτερικού και τους εργαζομένους μόνιμα στο εξωτερικό κατά την λήξη της πενταετούς προθεσμίας.

Σύμφωνα δε με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 2664/1998, οι πρώτες εγγραφές, των οποίων δεν αμφισβητήθηκε η ακρίβεια ενώπιον των

δικαστηρίων και εντός των ως άνω προθεσμιών, καθίστανται οριστικές και παράγουν αμάχητο τεκμήριο υπέρ των φερομένων με τις πρώτες αυτές εγγραφές ως δικούχων για τα δικαιώματα, στα οποία αυτές αφορούν.

Οι έννομες συνέπειες της οριστικοποίησης των κτηματολογικών εγγραφών είναι οι ακόλουθες:

1. Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 7 του Ν. 2664/1998, από τη δημιουργία του αμάχητου τεκμηρίου αποκλείεται οποιαδήποτε μεταβολή λόγω διόρθωσης του περιεχομένου των αρχικών εγγραφών, που αφορά στους δικαιούχους και τα καταχωρισθέντα δικαιώματα. Σε περίπτωση ανακριβούς πρώτης εγγραφής που κατέστη οριστική, ο πραγματικός δικαιούχος έχει ενοχική μόνο αξίωση κατά του αναφερόμενου ανακριβώς ως δικαιούχου για την απόδοση του πλουτισμού από τη δημιουργία του αμάχητου τεκμηρίου. Αντικείμενο της αξίωσης αυτής είναι η κατά το χρονο της δημιουργίας του αμάχητου τεκμηρίου χρηματική αξία του ακινήτου στο οποίο αφορά (ολικά ή μερικά) η ανακριβής εγγραφή. Δεν αποκλείεται επίσης αξίωση απζημίωσης, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις ευθύνης από αδικοπραξία.

Με βάση την ίδια διάταξη (αρ. 7 παρ. 2), η αυτούσια απόδοση του ακινήτου στον αληθή δικαιούχο είναι δυνατή, κατόπιν σχετικού αιτήματος και σύμφωνα με τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, μόνο στην περίπτωση και υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχει ακολουθήσει μεταβίβαση από επαχθή αιτία (π.χ. πώληση) και εγγραφή αυτής στα κτηματολογικά βιβλία. Η αυτούσια απόδοση υλοποιείται με σύμβαση μεταξύ υπόχρεου και δικαιούχου και ακολουθεί εγγραφή της στα κτηματολογικά βιβλία, η οποία όμως δε συνιστά διόρθωση των αρχικών εγγραφών, αλλά επιγενόμενη (μεταγενέστερη) εγγραφή κατά την έννοια των διατάξεων του νόμου 2664/1998.

2. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 9 του Ν. 2664/1998, ακίνητα που δεν έχουν εγγραφεί ως ανήκοντα σε ορισμένο πρόσωπο και φέρονται στα κτηματολογικά βιβλία ως «αγνώστου ιδιοκτήτη» (διότι δεν υποβλήθηκε ποτέ δήλωση ιδιοκτησίας κατά τη φάση της κτηματογράφησης) θεωρείται ότι ανήκουν στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου, μόλις καταστεί οριστική η πρώτη εγγραφή, κατά τρόπο ώστε το αμάχητο τεκμήριο να δημιουργείται υπέρ του Δημοσίου.

Εν όψει της σταδιακής παρέλευσης των προθεσμιών διόρθωσης που καθιστά οριστικές τις πρώτες κτηματολογικές εγγραφές σε δεκάδες δήμους της Χώρας (περιοχών που εντάχθηκαν στα πρώτα προγράμματα κτηματογράφησης) σε άμεσο χρόνο (από 1.8.2015 για την περιοχή του Πολυκάστρου και ακολουθούν δεκάδες περιοχές εντός του 2015, όπως οι περιοχές των Δήμων Αστρους, Βέροιας, Καλαμάτας, Κομοτηνής, Ξάνθης κ.ά.), η Ένωση Αμίσθων Υποθηκοφυλάκων Ελλάδος, εκπροσωπώντας το θεσμό, μέσω του οποίου λειτουργεί το σύστημα του Εθνικού Κτηματολογίου στη Χώρα μας, και υπό την ιδιότητά μας ως θεματοφυλάκων των εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, είτε αυτά ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο είτε σε ιδιώτες, θεωρούμε υποχρέωσή μας να επισημάνουμε τα σοβαρότατα προβλήματα που με βεβαιότητα θα επιφέρει η ενεργοποίηση του αμαχίτου τεκμηρίου κατά τα ανωτέρω. Ειδικότερα:

1. Αμάχητο τεκμήριο: Το αμάχητο τεκμήριο συνεπάγεται ουσιαστικά την αιώλεια του δικαιώματος ιδιοκτησίας, χωρίς την ύπαρξη δυνατότητας διόρθωσης της αληθούς αρχικής κτηματολογικής εγγραφής, σε κάθε περίπτωση, ακόμη και όταν το δικαίωμα του αληθούς δικαιούχου θεμελιώνεται σε τίτλο κτήσης νομίμως μεταγεγραμμένου στο αρμόδιο υποθηκοφυλακείο πριν την έναρξη του Κτηματολογίου. Η μόνη δυνατότητα του αληθούς δικαιούχου είναι να διεκδικήσει χρηματική αποζημίωση από τον φερόμενο στις οριστικές εγγραφές ως δικαιούχο, έχει δηλαδή μόνο δευτερογενή ενοχική αξίωση, ενώ η αυτούσια απόδοση καθίσταται σχεδόν αδύνατη πρακτικά. Κάτι τέτοιο βρίσκεται σε προφανή αντίθεση τόσο με τη διαταγή του άρθρου 17 του Συντάγματος, όσο και με το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) που κατοχυρώνουν το θεμελιώδες δικαίωμα στην ιδιοκτησία. Σημειωτέον δε ότι η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) είναι ήδη αποκρυσταλλωμένη σε σχέση με την έλλειψη συμβατότητας με την ΕΣΔΑ των μαχητών τεκμηρίων που συνεπάγονται αντιστροφή του βάρους αποδείξεως εις βάρος του δικαιούχου (ενδεικτικά *Ιερές Μονές κατά Ελλάδα*, απόφαση της 9.2.1994).

Η αντίθεση στο Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ καθίσταται ακόμη πιο κατάφωρη στην περίπτωση του αμάχητου τεκμηρίου, που συνεπάγεται όχι μόνο αντιστροφή του βάρους αποδείξεως, αλλά αποστέρηση της δυνατότητας καθεαυτής προς απόδειξη του αντιθέτου και, συνεπακόλουθα, απώλεια του ιδιοκτησιακού

δικαιώματος. Δεν είναι συνταγματικά ανεκτό ο εμπράγματος δικαιούχος επί ακινήτου, που έχει καταγράψει το δικαίωμα του και μάλιστα με αλληλουχία συμβολαιογραφικών ή στηριζόμενων σε δικαστικές αποφάσεις τίτλων κτήσεως στο αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο, που αποτέλεσε το θεσμό καταγραφής και διασφάλισης της επί ακινήτων ατομικής ιδιοκτησίας από συστάσεως του νεωτέρου Ελληνικού Κράτους και μέχρι σήμερα, να χάνει το περιουσιακό δικαίωμά του, επειδή παρέλειψε να υποβάλει δήλωση ιδιοκτησίας και να αναγγείλει το δικαίωμα του στα πλαίσια της κτηματογράφησης. Αντίστοιχα, το αμάχητο τεκμήριο συνεπάγεται την οριστική απώλεια των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων του Δημοσίου, στις περιπτώσεις δημοσίων εκτάσεων που έχουν καταπατηθεί και δολίως έχουν δηλωθεί στο όνομα ιδιωτών.

2. **Προθεσμίες:** Δεδομένης της ανωτέρω δραστικότητας έννομης συνέπειας που επιφυλάσσει ο νόμος στην οριστικοποίηση των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών, θα έπρεπε τουλάχιστον οι τασσόμενες από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 6 Ν. 2664/1998 προθεσμίες, εντός των οποίων είναι δυνατή η διώρθωση των εγγραφών αυτών, να συμπίπτουν με το χρόνο της έκτακτης χρησικτησίας, ήτοι την εικοσαετία που θεσπίζει η διάταξη του άρθρου 1045 Α.Κ. Πάγια θέση της Ένωσής μας από την έναρξη εφαρμογής της νομοθεσίας του Κτηματολογίου ήταν και παραμένει η επέκταση των ως άνω προθεσμιών στα 20 έτη, ώστε η απώλεια (ή αλλιώς η κτήση) της κυριότητας με βάση τις αρχικές κτηματολογικές εγγραφές να μη στηρίζεται σε ένα τεκμήριο ακριβείας αντίθετο στο Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ, το οποίο παράγουν οι εγγραφές αυτές, αλλά σε τίτλο εκ του νόμου, όπως άλλωστε συνιστά η έκτακτη χρησικτησία. Σημειωτέον δε ως προς τη νομική φύση των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών, αυτές αποτελούν *«πράξη δημόσιας αρχής με διαπιστωτικό χαρακτήρα των υφισταμένων κατά την έναρξη του κτηματολογίου σε μία περιοχή εμπραγμάτων δικαιωμάτων»* (ΑΠ 1500/2013 δημ. ΝΟΜΟΣ) και όχι τίτλο κτήσης. Είναι, συνεπώς, συνταγματικά άκρως προβληματικό να προσδίδει ο νόμος σε μία διοικητική πράξη αποτελέσματα καταλυτικά του δικαιώματος ιδιοκτησίας, καθιστώντας αυτές δικαστικά απρόσβλητες -άραγε νοείται πράξη της διοίκησης επιφέρουσα τέτοιου είδους αποτελέσματα δικαστικά απρόσβλητη; - χωρίς δυνατότητα ανταπόδειξης και μάλιστα μετά την παρέλευση προθεσμιών, οι οποίες υπολείπονται κατά πολύ των αντίστοιχων που θέτει ο Αστικός Κώδικας για την απώλεια κυριότητας λόγω χρησικτησίας.

Πρέπει εξάλλου να επισημανθεί ότι με την τελευταία τροποποίηση της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 6 Ν. 2664/1998 που επέφερε ο Ν. 4164/2013, οι προθεσμίες που θέτει ο νόμος για την οριστικοποίηση των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών διαφέρουν ανάλογα με το πρόγραμμα κτηματογράφησης της περιοχής όπου βρίσκεται το ακίνητο: Δώδεκα (12) έτη για τις παλαιές κτηματογραφήσεις, πέντε (5) έτη για τις νέες, χωρίς να δικαιολογείται ουδόλως μία τέτοια σημαντικότερη διαφοροποίηση. Για ποιο λόγο ο κύριος ακινήτου κειμένου λ.χ. εντός του Δήμου Ζωγράφου έχει δώδεκα (12) έτη στη διάθεσή του, προκειμένου να διορθώσει τη λανθασμένη εγγραφή που αφορά στο ακίνητό του, ενώ ο ιδιοκτήτης ακινήτου εντός του Δήμου Αθηναίων έχει μόλις πέντε (5); Ο χρόνος, εντός του οποίου οι πολίτες μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους για διόρθωση των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών, εξαρτάται από το όλως τυχαίο γεγονός της έναρξης της κτηματογράφησης, γεγονός που, επίσης, εμφανίζεται άκρως προβληματικό από συνταγματικής απόψεως, κοταλύνοντας πέρα από το δικαίωμα στην ιδιοκτησία και αυτό της ισότητας (αρ. 4 Σ.).

Σημειωτέον ότι η ως άνω διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 Ν. 2664/1998 προέβλεπε, στην αρχική της μορφή, τις προθεσμίες των πέντε (5) και επτά (7) ετών για το Δημόσιο και τους κατοίκους εξωτερικού. Με διαδοχικές τροποποιήσεις του νόμου, οι προθεσμίες αυτές επεκτάθηκαν στα οκτώ (8) και δέκα (10) έτη αντίστοιχα (Ν. 3559/2007), εν συνεχεία στα δέκα (10) και δώδεκα (12) έτη αντίστοιχα (Ν. 3983/2011), για να φτάσουν στα δώδεκα (12) και δεκατέσσερα (14) έτη αντίστοιχα, που ισχύει σήμερα δυνάμει του Ν. 4164/2013. Οι διαδοχικές αυτές επεκτάσεις των προθεσμιών προέκυψαν, καθώς ήταν γενικά παραδεκτό ότι το σύστημα δεν ήταν ώριμο για την οριστικοποίηση των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών και τη θέση σε ισχύ του αμάχητου τεκμηρίου ακριβείας αυτών.

3. Ακρίβεια αρχικών κτηματολογικών εγγραφών: Ωστόσο, οι ίδιες συνθήκες «ανωριμότητας» ισχύουν και σήμερα: το Κτηματολόγιο καλύπτει ποσοστό μικρότερο του 10% της επιφάνειας της χώρας και 20% των εκτιμωμένων δικαιωμάτων, ενώ η αποτύπωση των δασικών εκτάσεων με τη σύνταξη Δασολογίου, που αποτελεί άλλωστε και συνταγματική επιταγή (άρ. 24 παρ. 1 Σ.), είναι κατ' ουσία ανύπαρκτη με μόλις το 1% των δασικών χαρτών να έχει κυρωθεί μέχρι σήμερα. Δεδομένου δε ότι οι Υποθηκοφύλακες, ως Προϊστάμενοι των Κτηματολογικών Γραφείων, διενεργούμε καθημερινά τις διορθώσεις των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών σε όλη τη χώρα, όπου λειτουργεί

Κτηματολόγιο, είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, ως οι πλέον αρμόδιοι δημόσιοι λειτουργοί, το βαθμό ακριβείας των εγγραφών αυτών που σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπει την οριστικοποίηση αυτών.

Πέρα δε από τις διορθώσεις που ήδη έχουν γίνει, πρέπει να ληφθούν υπόψη και τα λάθη των εγγραφών που δεν έχουν εντοπιστεί μέχρι σήμερα ή δεν έχουν γίνει γνωστές εσφαλμένες ή ακόμη και παρά μη κυρίου εγγραφές. Στις διαπιστώσεις αυτές πρέπει να προστεθεί και ο μεγάλος αριθμός των ακινήτων που διαπιστώνουμε ότι δεν έχουν δηλωθεί κατά τη φάση της κτηματογράφησης - και αυτό ισχύει τόσο στα παλαιά προγράμματα όσο και στα νέα, έτσι ώστε σε καμία περίπτωση να μη δικαιολογείται η σημαντικότερη διαφορά στις προθεσμίες διόρθωσης που εισήχθη με το Ν. 4164/2013- και εμφανίζονται στα κτηματολογικά φύλλα ως «αγνώστου ιδιοκτήτη», με ό,τι αυτό συνεπάγεται μετά τη θέση σε ισχύ του αμάχητου τεκμηρίου.

Εν όψει των προβλημάτων και για τους λόγους που προεκτέθηκαν, η Ένωσή μας θεωρεί αδιανόητη την αναμενόμενη από 1.8.2015 σταδιακή οριστικοποίηση των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών που με βεβαιότητα:

- Θα επιφέρει τη γένεση τεράστιου και απροσδιόριστου αριθμού αξιώσεων κατά του Δημοσίου, τόσο χρηματικών όσο και αυτούσιας απόδοσης ακινήτων που εμφανίζονται στα κτηματολογικά φύλλα ως «αγνώστου ιδιοκτήτη» και τα οποία με την οριστικοποίηση των εγγραφών περιέρχονται στο Δημόσιο.
- Είναι σαφές και ειδικά στη σημερινή συγκυρία, κατά τη οποία παρατηρείται υποστελέχωση και αποδιοργάνωση σε όλο το φάσμα του Δημοσίου Τομέα, ότι μία τέτοια εξέλιξη θα οδηγήσει σε παράλυση του συστήματος, θέτοντας σε «αχρησία» τις ιδιοκτησίες χιλιάδων πολιτών.
- Είναι επίσης προφανές ότι κατά την παρούσα δυσμενέστατη οικονομική συγκυρία είναι αδιανόητο να βρεθεί το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αντιμέτωπο με σωρεία αξιώσεων προς αποζημίωση κατά του Δημοσίου λόγω ανακριβών εγγραφών στο Κτηματολόγιο.
- Θα οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη συμφόρηση των δικαστηρίων, με τη δημιουργία σοβαρότατων δικαστικών εμπλοκών με τη μαζική κατάθεση προσφυγών στη Δικαιοσύνη, σε μία εποχή που είναι κοινό ζητούμενο όλων η ταχεία απονομή αυτής.

- Εν τέλει, θα προκαλέσει τεράστια ανασφάλεια στις συναλλαγές, καθιστώντας παλαιούς, αλλά ενεργούς σήμερα τίτλους ιδιοκτησίας, μεταγεγραμμένους νομίμως στα Υποθηκοφυλακεία της Χώρας, ουσιαστικά άχρηστους, οδηγώντας σε απαλλοτρίωση δικαιωμάτων ιδιοκτησίας, χωρίς τις εγγυήσεις και αυστηρότατες προϋποθέσεις που θέτει το Σύνταγμα, η ΕΣΔΑ και η νομολογία ελληνικών και ευρωπαϊκών Δικαστηρίων. Και τούτο χωρίς να υπάρχει παρόμοιο προηγούμενο σε ευρωπαϊκή χώρα.

Και το ερώτημα που ανακύπτει είναι γιατί πρέπει να συμβούν όλα τα ανατέρω; Πράγματι η αρχή της δημόσιας πίστης των κτηματολογικών εγγραφών είναι βασική, σύμφωνα με τη νομοθεσία που διέπει το Κτηματολόγιο. Και πράγματι η λειτουργία του τελευταίου προϋποθέτει μία σταθερή βάση εκκίνησης για την περαιτέρω λειτουργία του και την εγκυρότητα των συναλλαγών. Ωστόσο, το έργο του Κτηματολογίου δεν μπορεί να βασίζεται σε τεκμήρια και δη αμάχητα, αγνοώντας τίτλους ιδιοκτησίας που βρίσκονται καταγεγραμμένοι στα υποθηκοφυλακεία της Χώρας και παραβιάζοντας θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην ιδιοκτησία (αρ. 17 Σ. και αρ 1 ΠρΠροσθΠρ ΕΣΔΑ) το δικαίωμα δικαστικής αιροάσεως (άρθρο 20 Σ. και 6 ΕΣΔΑ). Η αρχή της δημόσιας πίστης του Κτηματολογίου πρέπει να εναρμονίζεται και να υπηρετεί τα θεμελιώδη αυτά ατομικά δικαιώματα και σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Είναι σαφές ότι επί σύγκρουσης μεταξύ των δύο, όπως με βεβαιότητα θα προκύψει από τη πρόωρη οριστικοποίηση των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών, υπερτερούν τα τελευταία.

Εάν, λοιπόν, αποζητούμε τη δημιουργία ενός Κτηματολογίου ασφαλούς, σύγχρονου και φιλικού στο χρήστη (ιδιώτες και Δημόσιο), είναι επιτακτική η ανάγκη τροποποίησης του υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου, προς την κατεύθυνση της κατάργησης του αμάχητου χαρακτήρα του τεκμηρίου και της επέκτασης στα είκοσι (20) έτη των προθεσμιών διόρθωσης των αρχικών κτηματολογικών εγγραφών (σε όλα τα προγράμματα κτηματογράφησης, παλαιά και νέα), ώστε αυτή να συμπίπτει με το χρόνο της έκτακτης χρησιμότητας.

Η Ένωσή μας, εκπροσωπώντας το θεσμό των Υποθηκοφυλακείων που λειτουργεί το σύστημα του Κτηματολογίου από το 2003 και διασφαλίζει, υπηρετεί και προάγει το νομικό σκέλος αυτού, οφείλει να επιστημάνει σε όλο το νομικό - και μη

12-06-2015 12:47 FROM-DSA

+30 210 3398109

T-594 P.001/001 F-074

- κόσμο ότι η σταθερή βάση του Κτηματολογίου, οι αρχικές κτηματολογικές εγγραφές πρέπει, ως πράξεις της Διοίκησης, να βρίσκουν έρεισμα στη νομιμότητα που αποτελεί τη βάση του Κράτους Δικαίου και οφείλει να διαπνέει την άσκηση της Δημόσιας Διοίκησης στο σύνολό της.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΑΛΗΣ

